

чловѣкъ да ѿ обыколи, той бы ѿ обыколилъ едва за годинѣ и половинѣ и то ако зема непрѣстайно всякый день по 20 часове пѣть. Толкова е голѣмата земя, коѣ-то милый Богъ ни е отрядилъ за свръталище! а нѣ, хора-та, кои-то ся мыслимъ за нѣщо, плѣзимъ по неѣ като едни червѣе по голѣмѣ тывѣ! А пакъ що да кажемъ кога сравнимъ цѣлѣ-тѣ земнѣ съ звѣзды-ты и съ слънце-то, кога сравнимъ цѣлый си животъ съ онова безбройно врѣмя, отъ кое-то е свѣтъ създанъ?! — Ако съднемъ да поразмислимъ колко хыляды години сѣ ся изминѣли откакъ Господь е създалъ земнѣ-тѣ, колко пояси хора сѣ измрѣли и отъ тѣхъ не останѣлъ нито прахъ, и колко е малѣкъ или пѣ-добрѣ да кажемъ, нищо нѣщо чловѣкъ спротивъ цѣлый свѣтъ, то нѣе не щемъ можемъ да ся начудимъ и надивѣемъ на Божіе-то всемогѣще-ство, прѣдъ кое-то и неволно трѣбува да ся смиряваме и прибирамы!

Чловѣкъ колко-то и да е слабъ и нищо нѣщо спротивъ цѣлый свѣтъ, нѣ той чини много, защо-то у него има нѣщо, кое-то го издвига надъ всички другы твари, а то е *разумна-ша* душа, съ коѣ-то Господь го надарилъ. Съ разума си чловѣкъ издырилъ, испыталъ и разбралъ толкова си чудны Божіи работы, па пакъ ся незапира, а все трѣси да издыри и да проумѣе повече и повече нѣщо; види ся, че така му е урисано. На хора-та не стигнѣло да знаѣтъ що има извѣнъ по земнѣ-тѣ и надъ тѣхъ, а дощѣло имъ ся да испытать и да издырять еще, каква ли е была земя-та испрѣво, кога-то е създадена, и що ли има вѣтрѣ у неѣ. Това наистинѣ тврѣдѣ мѣчно е да знае